

UN PREVISIBLE NOU CAPÍTOL DE PÈRDUES I TANCAMENTS

L'impacte CEE ha tocat la fibra del tèxtil

La reconversió tèxtil ha finalitzat, oficialment. Mentre els actors principals en valoren les repercussions, un nou obstacle fa dubtar sobre el futur d'un dels sectors amb més empenta del Principat. L'aplicació de l'Acord Multi Fibres (AMF), propiciat per la CEE, pot obrir un nou capítol de tancaments empresarials i de pèrdues de llocs de treball.

Al Principat, on s'aplega el setanta per cent dels treballadors del sector, s'acolliren al Pla de Reconversió Tèxtil tres-centes catorze empreses i s'han invertit 78.185 milions de pessetes (60 % del total estatal). Per subsectors, les empreses que més han apostat per la reconversió pertanyen al ram del cotó (85), de la llana (57) i el gènere de punt (51). El cost social es tradueix en la pèrdua de vuit mil llocs de treball i en la realització de tres mil

La reconversió del tèxtil ja ha acabat. Els sindicats han començat, doncs, a fer-ne balanç. Un balanç que encara pot ser afectat per totes les mesures —inclòs a l'Acord Multi Fibres— que s'han derivat de l'entrada a la CEE.

Carles Ruiz

jubilacions anticipades, una quantitat menor que la prevista pels empresaris. Però, segons els sindicats, la pèrdua d'ocupació es produeix al marge del Pla de Reconversió.

A l'hora del balanç, les opinions dels sindicats majoritaris no es diferencien molt. Segons Isabel López,

secretària general de la Federació Tèxtil de Catalunya de la UGT, «aquest balanç és positiu, perquè ha modernitzat algunes empreses. De tota manera, s'ha de matisar això, perquè s'hi acolliren sobretot les grans empreses i les mitjanes. Les petites se'n van quedar al marge, per una manca d'informació i de cohesió empresarial. D'altra banda, el Pla disminueix l'ocupació però no tanca fàbriques». Ramon Puiggrós, el seu homòleg de CCOO, el sindicat majoritari en el sector, opina que la reconversió «va ser una sortida per evitar que continués la reestructuració, perquè la reestructuració significava eliminar llocs de treball, però no reconvertir l'empresa. El Pla es necessari, però amb unes condicions molt diferenciades de les que s'han desenvolupat. Nosaltres teníem uns criteris que vam

intentar negociar, però que no vam aconseguir. El Pla va sortir per reial decret i, per tant, ha estat imposat. Aquest Pla queda molt lluny del que creiem que és una reconversió, però, sense aquest, la situació hauria estat molt més pitjor».

Pel que fa a la repercussió de l'AMF, Isabel López considera que «encara no podem opinar, perquè els acords no seran fermes fins el juliol, però poden tenir una repercussió negativa». El representant de CCOO afirma que l'AMF «pot representar la pèrdua de dotze mil llocs de treball, i que s'ha fet entre el capital privat, sense la participació dels sindicats».

El paper que ha jugat la Generalitat davant la reconversió ha estat molt crític. La UGT qualifica la seva actitud com de «passivitat total». Per a CCOO, aquesta actitud ha estat «la

de justificar-se contínuament, dient que no en té competències. No hi ha hagut una reivindicació política seriosa del Pla de Reconversió».

Ambdós sindicats coincideixen a xifrar l'economia submergida del sector en un trenta per cent, que es localitza al Maresme, Igualada, Terrassa, Sabadell i Barcelona, principalment. «El problema és que es continua treballant amb les màquines d'aquelles empreses que han tancat. Amb el Pla de Reconversió és més difícil de fer, perquè els comitès d'empresa han de signar les actes de destrucció de la maquinària», diu Ramon Puiggrós. Un altre problema al qual s'enfronta el sector és la tendència d'algunes empreses que tanquen al Principat i obren a Andalusia, al nord d'Àfrica o a Amèrica Llatina. «No n'hi ha proves suficients —es diu—, però aquests casos són reals en la pràctica». □

l'efecte d'estirada sobre les empreses que no s'hi han acollit. El Pla, no obstant això, té un problema final que és el de les empreses que s'hi acolliren els dos últims mesos de validesa, que han estat moltes. Crec que no hi ha dotació pressupostària suficient per fer front a les seves demandes, i això em preocupa. Aquesta és una responsabilitat política de l'administració. La lògica política portaria que es fes un pressupost extraordinari per a enguany.

—Els sindicats consideren que la patronal ha tingut una actitud passiva davant el retall de la reconversió.

—Nosaltres creiem que hi ha raons que justifiquen que el Pla no esgotés, des del punt de vista legal, el seu termini. Potser els sindicats no han recordat que hi ha d'altres programes en marxa, com el d'intangibles, que és un pla de promoció de disseny i moda i que estarà en vigor fins el 1988.

—¿Quines seran les repercussions de l'AMF en la indústria tèxtil?

—L'Estat espanyol, com que parteix d'una situació molt centrada en el mercat interior, tindrà un procés molt dur i laboriós, d'adaptació progressiva a una situació de mercat obert. Partirà una competència dels països comunitaris i d'altres països productors, tant al mercat interior com al comunitari. L'AMF-IV —que es negociarà a l'estiu— serà molt més liberal que l'anterior. Les xifres que ha donat la premsa es refereixen, no a l'AMF-IV, sinó al que la Comunitat farà pel seu compte amb l'Acord. És a dir, la Comunitat internament s'ha posat d'acord per establir una base de negociació amb la resta de països. Aquestes xifres només són establides per a vuit productes, que estan qualificats com a molt sensibles. A l'Estat espanyol les xifres es doblen pràcticament en tots els casos. És molt, però hem de dir que es parteix de nivells baixos i, per tant, si es mantenen les xifres, és acceptable. No és catastròfic, com han volgut demostrar alguns diaris. D'altra banda, darrere aquests vuit productes, n'hi ha cent-vuit més que no tenen aquest tipus de control.

—Vostè ha afirmat que per cada tona d'importació es perdrà un lloc de treball.

—M'agradaria puntualitzar això. El que sí és clar és que, quan el consum interior no augmenta substancialment, cosa que passa a Espanya i a la Comunitat, tot producte que s'importa és en detriment de la producció interior. Aleshores, hi ha un

SALVADOR MALUQUER, SECRETARI EXECUTIU D'INTERTÈXIL

La dura adaptació al mercat obert

L'ingrés en la CEE suposa per al sector del tèxtil una dura prova. Malgrat una situació difícil, segons Salvador Maluquer, «la disminució del sector no haurà de ser necessàriament significativa. Ara s'hi aposta més».

Carles Ruiz

Aires nous penetren la trama de l'estructura empresarial tèxtil. L'ingrés en la CEE potser és el major repte en la història del sector. S'ha renovat la maquinària, el producte, el disseny i l'organització. Salvador Maluquer, el jove secretari executiu d'Intertèxtil, n'és una bona prova. Creat a l'any 1980 per afrontar l'entrada a la CEE, Intertèxtil aplega totes les empreses tèxtils de l'estat. Les dificultats són moltes i per parlar-ne ens hem acostat al despatx de Salvador Maluquer, que ens rep envoltat per nombrosos retrats de la nissaga dels teòrics del liberalisme. «El Carles Marx, el tenim amagat», ens diu mentre iniciem la conversa.

—¿Com valora el Pla de Reconversió?

—Nosaltres en fem una valoració positiva, però no podem fer-ne encara un balanç dels resultats dels efectes. El valorem més per la resposta que ha tingut a les empreses, que es pot mesurar pel nombre de les que s'hi han acollit i per les inversions que han es-

Salvador Maluquer.

tat aprovades. Un subproducte positiu d'aquest Pla és que ha servit perquè moltes empreses s'aturessin un moment i dissenyessin la seva estratègia de futur. Un altre subproducte és